

لیلیور خاتون پوچکسری

ملکه بهنا

شجاع‌الحق نشریاتی

لۇيغۇر خەلق چۈچ كەرى

مەلسەنەپەزىز

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھېئىتى ناشرگە تېيارلىغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 9 / 《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐：新疆人民出版社，2006.2(2007.3重印)
(维吾尔民间文学大典)
ISBN 978 - 7 - 228 - 09858-3

I .维... II .维... III .维吾尔族 - 民间故事 - 作品集
- 中国 - 维吾尔语 (中国少数民族语言)
IV .I277 .3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第010416号

策 划： 阿布都热合满·艾白
艾合买提·伊明

责任编辑： 艾合买提·伊明
责任校对： 阿布勒孜·阿巴斯 等

维吾尔民间故事 — 9 (维吾尔文) 《维吾尔民间文学大典》编委会 编

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐解放南路 348 号 邮编： 830001)
新疆新华书店发行
新疆新华印刷二厂印刷
880×1230 毫米 32 开本 11.125 印张 2 插页
2006年 2月第1版 2007年3月第2次印刷
印数：4,001-7,000

ISBN 978-7-228-09858-3 定价：17.00元

ئابدۇراخمان ئەبەي	پىلانلىغۇچىلار:
ئەخەمەت ئىمدىن	مهسىۇل مۇھەممەرى:
ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار	مهسىۇل كوررېكتورى:

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى مەلکە بەرنا

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى
نەشرگە تەبىياللىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىيائى نەشر قىلىدى
(ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلىدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلىدى

فورماتى: 1230 × 880 مىللەمبىتر، 32/1

باسمَا تاۋىقى: 11.125 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2006 - يىلى 2 - ئاي 1 - نەشرى

2007 - يىلى 3 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىرازى: 4,001-7,000

ISBN 978-7-228-09858-3

باھاسى: 17.00 يۈمن

پلانلسفگرچلار: ئابدۇراخمان ئىبەي، ئەخەمت ئىمنىن
مەسئۇل مۇھەممەدىرى: ئەخەمت ئىمنىن

ئۇرۇمچى
2006-يىلى

مقدمة بجهة

1.....	ياغاچى بىلەن بوياقچى
6.....	ئورىنى كىم كولىسا ئۆزى چۈشىر
16.....	ئەقىللەق كېلىن
21.....	ئەقىللەق دېقان
23.....	چاققان ئوغىرىنىڭ ۋەزىر بولۇشى
36.....	ئەقلەڭ — بايلەقىڭ
41.....	قازى بىلەن مەھەممەت رازى
61.....	ئارغىماق ماجىراسى
69.....	پادشاھ هوشىار
76.....	مىراس
85.....	ئىنكى باينى ئېپلىگەن مالاي
90.....	ھېكايە خۇمار پادشاھ
103.....	قازىنىڭ قىزى
110.....	باي بىلەن چاكار
114.....	پادشاھنىڭ كەنجى قىزى
118.....	بېگىمنىڭ تايىغىنى
122.....	تۇغرا ھۆكۈم

گوموش شاهزاده بىلەن چىچەن قىز	129
باغۇھن بۇۋاي	133
بارىكاللا	135
ئەركەكمۇ، ئۇرغاچىمۇ	138
مەلىكە بەرنا	140
دانىشمن ۋەزىر	145
ئەقىلىق ئادەم	148
دانا پادىشاھ	153
پەم	158
مۇسۇكلىرىنىڭ قىساسى	160
تەدبىرىلىك ئالىم	165
شېتىلە بىلەن پېتىلە	175
ئۈچ يالغاندا قىرىق يالغان	181
ئۈچ ئەخىمەق	193
يەتتە لىڭگىلتاق بىلەن بىر شىڭگىلتاق	199
ئۇرگىلىۋاي بىلەن چۇرگىلىۋاي	218
ئامەتلىك بايۋەچە	234
بىر تىللانىڭ ئاقىۋىتى	249

پادشاه بىلەن قىزىقچى	265
گەپ بەرمەس بىلەن نەپ بەرمەس	268
مۇنۇكباي	273
كاج بىلەن جاھىل	279
بەڭگىنىڭ خىالى	282
نادان بىلەن تادان	286
بېش گاس	288
تېۋىپىنىڭ ئوغلى	294
تەلۋە كۆيئوغۇل	299
كۆسىي قاشلىق ۋايادار	308
نەغەمجان	318
ئىست، ھۇنرىم	328
ئىككى گىرى	331
كاج خوتۇننىڭ ئۆلۈمى	337
گول چامغۇۋاي	339
قوغۇنچىنىڭ باھاسى	344
مەمتىكام يالغان بىلەن ئەمتىكام دىك - دىك	346

بىلەن بوياچىچى ياغاچىچى

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، بۇرۇتقى زاماندا بىر پادشاھنىڭ
بىر ياغاچىسى بىلەن بىر بوياچىسى بار ئىكەن. بۇ ئىكى
ئۇستا پادشاھنىڭ پۇتۇن ئوردا - سارايلىرىنى ياساپ زىننەت-
لەيدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ پادشاھ ئۆلۈپ، ئورنىغا ئۇنىڭ
ئوغلى پادشاھ بوبىتۇ. ياش پادشاھ ھېلىقى ئىكى ئۇستىنى
خۇددى ئۆز ۋاقتىدا ئاتىسى ئەتتىۋارلىغاندەك ئەتتىۋارلاپ ئىش-
لىتىپتۇ. ياغاچى ئۇستا تولىمۇ تەدبىرىلىك، توغرا ئادەم ئە-
كەن، لېكىن بوياچى ئىچى تار، كۆرەلمەس، قارا كۆڭۈل ئَا-
دەم ئىكەن. ئۇ پادشاھنىڭ ياغاچى ئۇستىنى ياخشى كۆرگە-
نىنى كۆرەلمەيدىكەن، شۇڭا دائم ياغاچىنىڭ بىرەر ئەيىم-
نى ئىزدەپ يۈرسىمۇ، لېكىن چوپىلىغا توختىغۇدەك بىر ئەيىب
تاپالماپتۇ. ئىچى يامان بوياچى ئۇنداق ئويلاپ، مۇنداق ئويلاپ
ئاخسۇ ياغاچىنى كۆزدىن يوقتىشنىڭ ئامالىنى تېپىپتۇ -
دە، بىر كۈنى پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.

— ئى پادشاھىئالىم، — دەپ قول قوشتۇرۇپ، ئۆز
مەقسىتىنى بايان قىلىشقا باشلاپتۇ بوياچى، — جانابىلىرىنىڭ
ئالدىغا ناھايىتى بىر نازۇك ئىش بىلەن كەلدىم، ئېيتىمай دە-
سىم، قاراپ تۇرۇپ ئۆز ھەمراھىم ياغاچى ئۇستىنىڭ جېند-

غا زامن بولۇپ قالارمهنمىكىن دەپ قورقتۇم، ئېيتىماي دە.-
سەم، جانابىلىرىنىڭ بىرگەن تۈزىنى ئایاغ ئاستى قىلغاندەك
بولۇپ قالىمەنمىكىن دەپ قورقتۇم. ئاخىر ئوبىلاپ، جانابىلىرى-
غا بولغان ساداقىتىمىنى پوقىتىپ قويۇشنى ئۆزۈمكە ئىككىلا
ئالىمەدە كۇناھ دەپ بىلىپ، بۇنى بايان قىلىش كۈچۈن ھۆزۈر-
لرىغا كەلدىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ پۇتۇن دىق-
قىتىنى بوياقچىغا قارىتىپ:
— قېنى، ماڭا بولغان ساداقىتىڭنى بايان قىلغايىسىم، —
دەپ جاۋاب كۈتۈپتۇ.

— تەقسىر، پېقىرلىرى ئاخشام — ئولۇغ ئازنا ئاخشىمى
ئاجايىپ بىر سىرلىق چۈش كۆرۈپتىمەن، چۈشۈمە جەننەت-
نىڭ ئىچىدە يۈرگۈدەكمەن. جەننەتنىڭ ئاجايىپ گۈزەل باخلى-
رىنى ئارىلاپ، ھۆر — غىلمانلار بىلەن سەيلە — تاماشا قىلىپ
بىر پېشىۋاتنىڭ قېشىغا بارسام، كۆزۈمگە تونۇش بىر زات
كۆرۈندى. تەنسىرەم يايىرغاندەك بولدى. بايقۇمۇدەك بولسام، ئۇ
جانابىلىرىنىڭ ئاتىسى مەرھۇم شاھىمىز ئىكەن. ئۇ زات مېنى
كۆرۈپ ئورنىدىن تۈردى ۋە يېنىغا چاقىرىدى، قېشىغا باردىم:
ئاتلىرىنىڭ يۈز - كۆزى نۇرغا تولغان، ئەتراپىدا ھۆر - پە-
رىلىر جەۋلان قىلىپ تۈرۈپتۇ، لېكىن پادشاھىمنىڭ نېمە ئۈچۈندۈر
بىلەن زادى كارى يوق. مەن پادشاھىمنىڭ نېمە ئۈچۈندۈر
خاپا بولۇپ تۇرغىنىنى بايقدىم. شاھىدىن ئەھۋال سورىدىم.
شاھىم مېنىڭ سوئالىمغا سوئالىمغا جاۋاب بەرمەي، جانابىلىرىنى سوردە-
دى. مەن: «ئوغۇللرى كاتتا سەلتەنت بىلەن پادشاھلىقىنى
قىلىۋاتىدۇ» دېدىم. لېكىن، شاھىم بۇ جاۋابقىمۇ قىزىقىمىدى.
مەن ھەيران بولدۇم، ئاخىر شاھىم: «مەن جەننەتنە خۇدانىڭ
ئولۇغ رەھىتىگە ئىكە بولدۇم. كۆرۈپ تۈرۈپسەن، جەننەتنىڭ
ئىچى پاراغەت بىلەن تولغان، بىراق بۇ يەرلەردىكى ئىنمەرەتلەر

ئۇ ئالىمده ياساتقان ئىمارەتلرىمگە ئوخشىمىغانلىقى ئۈچۈنمۇ، مېنى ئانچە قىزىقتۇرالىدى. مەن ئۆزۈمنىڭ ئۇ دۇنيادىكى ئىمارەتلرىمگە ئوخشاش ئىمارەتلەرde تۇرۇشنى خالايتتىم، لېكىن جەننەتتە ئۇنداق ئۆيىلەرنى ياسايدىغان مېنىڭ ياغاچى ئۇستام بوق. ئەمدى سەن ئۇ دۇنياغا قايتىساڭ، ئوغلۇمغا ئېيىتتىم، ئىپ قويىغىن، ئىلاج قىلىپ شۇ ياغاچى ئۇستىنى مېنىڭ قېشىمغا ئۇۋەتسۇن» دېدى. دەل شۇ ۋاقتىتا ئاتلىرى كۆزۈم.-

دەن غايىب بولدى. مەن ھاياجان ئىچىدە ئويغىنىپ كەتتىم. ئويغانسام، مەزىن بامدات نامىزىغا ئەزان ئوقۇۋېتىپتۇ. دەررۇ ئورنۇمىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئالدىم - دە، ئىككى رەكت ناماز ئوقۇپ، مەرھۇم شاھىم ئۈچۈن دۇئا قىلىدىم. مانا، بولغان ئەھۋال شۇ. بۇنى جانابىلرىغا يەتكۈزمەسلىكىنى ئۆزۈمگە مۇنا.

سىپ كۆرمىدىم، — دەپ بوياقچى كۆز يېشى قىپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ چوڭقۇر خىيالغا چۆكۈپتۈ ۋە ئا.

خىردا ئاتىسىنىڭ بۇ ئارزۇسىنى يەردە قويىماسلىق ئۈچۈن، قانداق قىلىش لازىملىقىنى ئويلاپتۇ، دەررۇ ئۆلىمالارنى چا.

قىرىپ مەسىلەت سوراپتۇ. ئۆلىمالار كىتاب ئېچىپ، ئاخىر:

— بۇنىڭ ئۈچۈن پۇتۇن شەھەر ئاھالىسىگە جاكار قە.

لىپ، بىر ھەپتىگىچە ئۇتۇن يىغىدۇرۇش لازىم. ئەنە شۇ ئۇ.

تۇننىڭ ئېگىزلىكىگە كۆز يەتمىيدىغان بولغانىدا ئۇنىڭخا ئوت يېقىش كېرەك. ياغاچى ئۇستىنى بولسا، شۇ ئوتۇننىڭ ئاس.

تىغا باستۇرۇپ كۆيىدۇرسەك، شەرت ئادا بولىسىدۇ. ئوت كۆيىپ بولغاندىن كېيىن، پەرىشتىلەر ياغاچىنى كۆتۈرۈپ ئۇ دۇنيا.

غا ئاپىرسىپ قويىدۇ، — دەپ مەسىلەت بېرىپتۇ.

ئۆلىمالارنىڭ بەرگەن مەسىلەتى بويىچە پادشاھ ياغاچ.

چىغا بىر ھەپتە مۆھلەت بېرىپ، ئاھالىگە جاكارلاب ئوتۇن يىغىدۇرۇپتۇ. بۇنى ئۇققان ياغاچى دەررۇ ئۆيىگە بېرىپ ئۆزدە.

نى قۇتقۇزۇشنىڭ چارىسىنى كۆرۈپتۇ: ئۇ ئۆيىنىڭ ئىچىدىن
 تاکى ئوتۇن دۆۋىلەنگەن يەرگە قەدەر لە خەمە كولالپتۇ. بىر ھەپ-
 تىدىن كېيىن پادشاھنىڭ جالالاتلىرى كېلىپ ياغاچىنى ئۇ-
 تۇن دۆۋىلەنگەن يەرگە ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۆلەمارنىڭ دۇئاسدا
 دىن كېيىن، ئۇنى ئوتۇنىڭ تېكىگە باستۇرۇپتۇ. ياغاچى
 ئوتۇنىڭ ئاستىغا كىرىپ، مىڭ تەسلىكتە ھېلىقى توشۇكىنى
 تېپىپ، لە خەمە بىلەن ساق - سالامەت ئۆيىگە كېلىۋاپتۇ. ئۇ
 تۇن بىر قانچە كۈن كۆيۈپ ئۆچۈپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ياش پاددا
 شاهنىڭ كۆڭلى ئازام تېپىپتۇ. نىڭ تامىل نەزەرە مەلسىلخە
 ياغاچى ئىككى ئايغىچە ۋاقتىنى ھېچكىمگە كۆرۈنمه ي
 ئۆيىنده ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇ ئويلا - ئويلا، مەن بۇ بوياقچىغا ھېچ
 بىر يامانلىق قىلماسام، نېمە ئۈچۈن ماڭا قەمىت قىلىدۇ؟
 زادى ئۇنىڭ كۆڭلى قارا ئادەم ئىكەن. ئەمدى ماڭا كولىغان
 ئورىغا ئۆزى چۈشسۈن، دەپ بىر ئامال ئوبىلاپتۇ - ھەپ، بىر
 كۇنى سەھەر تۈرۈپ پادشاھنىڭ ئوردىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ-
 شىپ چىقىپ، اپادشاھ ياخىنىڭ ئەتكەنلىكىم بىلەن
 تىدىغان ئۆيىنىڭ ئۇستىگە سەكىرەپ چۈشۈپتۇ. ئۆگزە-
 نىڭ قاتلىق غارا سلاپ كەتكىنىدىن پادشاھ چۆ-
 چۈپ ئويغىنىپ كېتلىپتۇ، دەررۇ پاسبانلىرىنى نېمە
 ۋەقە بولغانلىقىنى بىلىپ كېرىشكە بۈيرۈپتۇ.
 پاسبانلار ئۆگزىگە چىقىپ قارسا، ھېلىقى

ياغاچى تۇرغۇدەك. ئۇلار هېيران بولۇشۇپتۇ. ياغاچى ئۇلارغا:
— قورقماڭلار، مەن ئەرشتن چوشتۇم. مەرھۇم پادىشا.
ھىمغا جەننەتتە ئىمارەت ياساپ بەردىم. خۇدايتىڭلا مېنىڭ
ئىجىلىم تېخى پۇتىمىگىنى ئۈچۈن يەن بۇ دۇنياغا قايتۇرۇۋەتە.
تى، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پاسبانلار ياغاچىنى ئۆگزىدىن چۈشۈ.
رۇپ، پادشاھنىڭ قېشىغا ئەكىرىپتۇ. پادشاھمۇ هېيران قاپتۇ.
ياغاچى پادشاھقا تەزىم قىلىپ، ئۆز سۆزىنى بايان قىپتۇ:
— ئىي ئۇلغۇ شاھىم، خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن مەن
جانابىلىرىنىڭ ئاتلىرىنىڭ خىزمىتىگە بېرىپ قايتتىم، ئىما.
رەت ياساپ بەردىم. ئاتلىرى بۇ ئىشىم ئۈچۈن سلىگە ناھا.
يىتى جىق مىننەتدارلىق بىلدۈردى ۋە جانابىلىرىنىڭ دۆلتى.
نىڭ كۈندىن - كۈنگە ئۇلغىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىدى.
خوش، ئىمدى مەقسەتكە كەلسەك، تەقسىر، مەن ئىمارەتىنىڭ
ياغاچىلىق ئىشلىرىنى تاماملىدىم، بىراق سر - بوياقلار
بىلەن قىلىنىدىغان زىننەتلەرى تېخى ئىشلەنمىدى، شۇنىڭ
ئۈچۈن ئاتلىرى رەھمىتى تېخى ئۇ ئۆيگە ئورۇنلاشمىدى. مەن
بۇياققا قايتىشتا، ئاتلىرى: «ئۆينىڭ زىننەتلەرى تېخى ئىش.
لەنمىدى، ئوغلۇم دەرھال بوياقچى ئۇستامنى ئۆھتىۋەتسۇن.
ئەگەر ئوغلۇم بۇنىمۇ بېجىرسە، مەن ھەددى - ھېسابىز
خۇش بولاتىم» دېدى ۋە بۇ گەپنى ئۆزلىرىگە يەتكۈزۈپ قو.
يۇشنى ماڭا تاپشۇردى.

بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ ياغاچىدىن ناھايىتى مىننەتدار
بولۇپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاتسىنىڭ ئىككىنچى
ئازىزۇسىنىمۇ ئورۇنداش ئۈچۈن بەل باغلاب، نۇرغۇن ئۇتون
يىغىدۇرۇپ، يەتتە كۈندىن كېيىن بوياقچىنى كۆيىدۇرۇۋېتىپتۇ.

ئۇنىڭ كەلسائىزلىق چۈشىر

بۇرۇن بۇرۇنكەن، تۈلکە خىزىرىكەن، ئېيىق پادشاھ،
 مايمۇن ۋەزىركەن، بايلارنىڭ ئۆيى ساراي - قەسىركەن، گۆش
 دەپ ئالغىنىڭ ئۆپكە - بېغىركەن، گادايغا كۈن يوق، دۇمبە
 يېغىركەن. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىز شەھىرە زالىم
 بىر باي بولغانكەن.
 شۇ شەھىرگە يېقىن يەردە ئولتۇرىدىغان بىر كەمبەغەمل
 موزدۇز بولۇپ، ئۇنىڭ بىر تاز ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ ئاتا
 كەسپىنى كۆڭۈل قويۇپ ئۆگەنگەچكە، ئۇنىڭ تىككەن ئاياغلە.
 بىرى، هەمتتا شاهنىڭ ئىنئامىغا مۇشىرەپ بولغانكەن. بۇنىڭ.
 دەن كۆزى قىزارغان شۇ شەھىرنىڭ ئاچ كۆز بېيى نىيىتىنى
 ئالا قىلىپ، موزدۇزنىڭ ئۆيىگە بالىسىنى ھۇنر ئۆگىنىشكە
 شاگىر تلىقىدا ئېلىپ كەپتۇ. ئاق كۆڭۈل موزدۇز ئۇنىڭ ئوغ.
 لىنى ئېپقاپتۇ.
 ئەسلىدە باينىڭ ئەكلەگىنى باينىڭ ئۆز بالىسى بولماسى.
 تىن، ئۇنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەپ زۇلۇمغا چىدىماي قاچقاندا
 بىاي تەرىپىدىن تۇتۇۋېلىنىپ، قاتتىق تاياق دەستىدىن ئۆلەر
 حالغا كېلىپ قالغان چاكار ئىكەن.
 شۇ كېچىسى موزدۇز بىلەن بىر يەردە يېتىپ، تالىڭ ئات.
 قۇچە ئۆزىنىڭ كەچۈرمىشىنى سۆزلەپ بەرگەن چاكار ئەتسى

ئۆلۈپ قاپتۇ. بۇنى ئاڭلاب، باي: «ئۆزۈڭنىڭ بالىسىنى تۆلەپ بېرىسىن، ئەگەر بىرمىسىڭ، خۇن دەۋاسى قىلىپ شاهقا ئەزىز قىلىمەن!» دەپ مېيىتىنى ئېلىپ كەتكىلى ئۇنىماپتۇ. موز - دۇزنىڭ ئوغلىدىن ئايىرىلىشقا كۆزى قىيمىپتۇ. باينىڭ غەربىزدە - نى ئالدىن چۈشەنگەن موزدۇزنىڭ بالىسى: «دادا، مېنى چاكار - لىققا بېرىڭ، قالغىنىنى ئۆزۈم بىر تەرەپ قىلىمەن» دەپ تو - رۇۋاپتۇ. موزدۇز ئامالسىز ئوغلىنى بايغا قوشۇپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بالا باينىڭ ئۆيىدە كۆيۈپ - پىشىپ ئىش - لەپ، ئائىلىسىدىكىلەرنى باينىڭ ھەر خىل تۆھمىت - قىلا - تاقلىرىدىن ھىمايە قىپتۇ.

ھەش - پەش دېگۈچە ئۆچ يىل ئۆتۈپتۇ، بالا بۇ جەرياندا بايغا نۇرغۇن پۇل تېپىپ بېرىپتۇ. باي بولسا، ئۇنىڭ ئەمگە - كى بەدىلىگە كەلگەن ھەممە نەرسىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىپ، بالىغا ھېچنېمە بەرمەپتۇ. ئاج كۆز باي ئۆزىنىڭ سايىسىدىن ئۆزى قورقۇپ، بۇنى ۋاقتىدا كۆزۈمىدىن يوقاتىمىسام، ئۇ مېنى يوقىتىدۇ، دەپ ئوبىلاپ بالىنى چاقىرتىپ، ئۆزىنىڭ بىر يەركە بارىدىغانلىقىنى ئېيتىپ:

— ئەي تاز، مەن كەلگۈچە بىكار ئولتۇرماي ماۋۇ قۇمدا يىپ ئەش، يىپ بىلەن ئۇلتاش كەس، — دەپتۇ. باينىڭ بۇيى - رۇقى بالىغا ئەزرائىلىنىڭ شەپىسىدەك بىلىنىپتۇ.

— بولىدۇ، باي غوجام، — دەپتۇ تاز.

باي كەتكەندىن كېيىن، ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆيىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ بىر نان بىلەن بىر چىنە قايماقنى ئەكېلىپ قويۇپتۇ. كەچ بولغاندا باي قايىتىپ كەپتۇ. تاز بولسا، قايماق بىلەن ناننى باينىڭ ئالدىغا ئەكېلىپ:

— ماۋۇ نان بىلەن قايماقنى ئاپام سىلىگە ئەۋەتتى. نادى - نى ئوشتۇرماي يېسۇن، قايماقنى بۇزمای ئىچسۇن، دەيدۇ، —

دەپتۇ. باي ئاچىقى بىلەن:

— ئاي تاز، ناننى ئوشۇمای قانداق يېگىلى، قايماقنى بۈزمىي قانداق ئىچكىلى بولسۇن؟! — دەپ كايىپ كېتىپتۇ. مۇشۇ گەپنى كوتۇپ تۈرغان تاز:

— باي غوجام، قۇم بىلەن يېپ ئەشكىلى، يېپ بىلەن ئۆلتىڭ كەشكىلى بولغان يەردە، نېمىشقا ناننى ئوشۇمای يې- گىلى، قايماقنى بۈزمىي ئىچكىلى بولمايدىكەن؟! — دەپتۇ. بالدىن لەت بولغان باي ئاسماندىن يەرگە چۈشكەندەك بولۇپ، ئىمانى قىرقىق گەز ئۇچۇپتۇ ۋە بالىغا ئۆچمەنلىكى تېخىمۇ ئېشىپتۇ.

باينىڭ بەش ياشلىق بالىسى بولۇپ، باينىڭ خوتۇنى ئا- پىسىنىڭ ئۆيىگە كېتىپ، بالىسى باينىڭ يېنىدا قالغانىكەن. بىر ئاخشىمى قورسىقى ئاغرىپ ياتالىمغان باينىڭ بالىسى تە- رەت قىلىمەن دەپ جېدەل قېتىپ. باي تازغا بالىنى تالاغا ئا- چىقىپ تەرەت قىلغۇزۇپ كىرىشنى ئېيتىپتۇ. تاز باينىڭ با- لىسىغا: «تەرەت قىلساڭ، كەينىڭگە بىكىز تىقىمەن» دەپ با- لىنى تەرەت قىلغۇزماي ئەكىرىپتۇ. بالا ئورۇنغا كىرىپ يەنە جېدەل قىلىشقا باشلاپتۇ، باي يەنە تازغا بۇيرۇپتۇ، تاز يەنە تەرەت قىلغۇزماي ئەكىرىپتۇ. بۇ ئىش تۆت - بەش قېتىسم تەكرارلىنىپتۇ. ئويقۇلۇقتا ئاچىقىنى باسالىمغان باي:

— هو ئاز، ماۋۇ شۇمنى بېسىقىتۇر، — دەپتۇ. باينىڭ ئاغزىدىن مۇشۇنداق بىر گەپتىڭ چىقىشنى كوتۇپ تۈرغان تاز باينىڭ بالىسىنى ئېغىلىغا ئەكىرىپ توقامق بىلەن بىرنى ئۇرۇپ بېسىقىتۇزۇپ، تامغا يۆلەپ، غۇلىچىنى كېرىپ قويۇپ يېنىپ كرىپتۇ.

— بالا قېنى؟ — دەپتۇ باي.

— باي غوجام، غوجىزادىلىرى كىچىك بولغان بىلەن